

ROSALÍA É MUND\AL

TRADUCCIÓN DE POEMAS DE “CANTARES GALLEGOS” ÁS LINGUAS DO MUNDO

“AIRIÑOS, AIRIÑOS, AIRES” EN CATALÁN

*Airiños, airiños, aires,
airiños da miña terra,
airiños, airiños, aires,
airiños levaima a ela.*

Non permitás que aquí morra,
airiños da miña terra,
que inda penso que de morta
hei de sospirar por ela.
Aínda penso, airiños, aires,
que dimpois de morta sea
e aló polo campo santo,
donde enterrada me teñan,
pasés na calada noite
runxindo antre a folla seca,
ou murmurando medrosos
antre as brancas calaveras;
inda dimpois de mortíña,
airiños da miña terra,
Heivos de berrar: “ ¡Airiños,
airiños, levaima a ela!

*Airets, airets, aires,
airets de terra meva,
airets, airets, aires,
airets, meneu-me a ella.*

No permeteu que aquí mori,
airets de terra meva,
que penso que tot i morta
sospiraré per ella.
També penso, airets, aires,
que llavors que morta sia
allí en redol al cementiri,
on em vulguin sebollida,
passeu en la nit callada
en fullaraca brogida,
o mormolant porucs
entre calaveres blanquines;
i quan sia ja ben morta,
airets de terra meva,
us xisclaré: “*Airets,
airets, meneu-me a ella!*”.

Tradución ao catalán de
JOAN FONTANA I TOUS

